

Arrest

nr. 62 657 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 4 februari 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 3 maart 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.02.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

P., G. {...}

nationaliteit: Georgië (Rep.)

geboren {...}

adres: {...}

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag één medisch getuigschrift en laboresultaten voor.

Er werd geen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht alsook machtsmisbruik.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De verwerende partij is heel summier in zijn motivering van de bestreden beslissing: “Betrokkene legt bij zijn aanvraag één medisch getuigschrift en laboresultaten voor. Er werd geen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel Pier §1 van de wel van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 201), dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens is de aanvraag onontvankelijk.” (stuk 1) Omwille van die reden wordt de regularisatieaanvraag op grond van medische redenen van de verzoekende partij onontvankelijk bevonden. 2. De bestreden beslissing is een schoolvoorbeeld van steeds terugkomende onwil in hoofde van de verwerende partij. Dat de bestreden beslissing een staaltje is van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij is zonder enige twijfel duidelijk. Ieder pietluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvrager hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervullen of het onduidelijk element te verklaren. In casu gaat de verwerende partij echter nog eens een stap verder en betreft de bestreden beslissing pure machtsmisbruik. 3. Indien de verwerende partij op een adequate manier het neergelegde medisch attest door de verzoekende partij had vergeleken met het standaard medisch attest die sinds eind januari 2011 dient aangewend te worden, dan was de verwerende partij tot de conclusie gekomen dat beide medische attesten volledig gelijk zijn (cf. zie het neergelegde stuk in het administratief dossier van de verwerende partij en stuk 2 en 3)! Het enige dat verschilt is de hoofding van het medisch attest (roze markering in de stukken 3 en 4), De hoofding van het voorgelegde medische attest is als volgt: “Medisch attest bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)” (stuk 2) De hoofding van het medische attest dat gepubliceerd is samen met het KB van 24 januari 2011 is als volgt: “Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenaken, Medisch getuigschrift, bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenaken” (stuk 3) Binnen de hoofding is het enigste dat verschilt het woord ‘getuigschrift’ in de plaats van ‘attest’ en de plaats van een aantal woorden. De gevraagde gegevens betreffende het ziektebeeld van de aanvrager is in beide attesten geheel GELIJK! Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren. De verwerende partij heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch

attest. Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid! 4. Bovendien mag verwacht worden dat een korte overgangperiode wordt ingebouwd bij het verplicht stellen van het gebruik van een nieuw medisch standaardattest dat alleen verschilt in hoofding en inhoudelijk volledig hetzelfde is. In de praktijk zit er immers een zekere periode tussen de te nemen stappen die leiden tot een regularisatieaanvraag op basis van medische redenen: (1) de afspraak van de aanvrager bij zijn raadsman, waarop de raadsman een kopie van een medisch attest meegeeft aan zijn cliënt. (2) de consultatie bij de dokter. (3) de tweede afspraak bij de raadsman en tenslotte (4) de zekere tijd dat de raadsman nodig heeft om de aanvraag op te stellen. Naast medische attesten worden graag nog andere documenten toegevoegd bij de aanvraag. Om deze te bekomen is er tevens tijd nodig. In casu dateert het medisch attest van 28 januari 2011 (zie administratief dossier van de verwerende partij.). Het nieuwe medische attest diende aangewend te worden vanaf 29 januari 2011 dat werd beslist bij een KB van 24 januari 2011 dat werd gepubliceerd in het Belgische Staatsblad op 28 januari 2011. Bijgevolg heeft de verzoekende partij maar kennis van het nieuwe medische attest dat identiek is aan het voorgelegde medische attest sedert 28 januari 2011 voor de toepassing ervan de volgende dag, nl. de 29ste januari 2011. De medische regularisatieaanvraag werd ingediend om 3 februari 2011. Er kan gesteld worden dat de termijn tussen het invullen van het medisch attest en het indienen van de regularisatieaanvraag redelijk is, gelet op de te nemen stappen. Het is daarentegen onredelijk dat de verzoekende partij, louter en alleen omwille van het feit dat de hoofding van het medisch attest niet geheel qua vorm overeenstemt met het nieuwe standaardattest, opnieuw hun dokter dienen te raadplegen en dienen te mobiliseren om een nieuw attest in te vullen. Dergelijk verwachtingen stroken evenmin met de geest van de wet, die als doel heeft een standaard-medisch attest op te leggen zodat de Dienst Vreemdelingenzaken alle informatie krijgt over het ziektebeeld van de aanvrager. Dit is meer dan het geval in casu gezien de attesten op dat vlak GELIJK zijn. Dergelijke verwachtingen stroken niet met de beginselen van behoorlijk bestuur, en meer specifiek met het zorgvuldigheidsbeginsel. Dergelijke beslissing is een bestuur onwaardig. Het slot kan, gelet op voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden! Dit attest is hetzelfde, de weigering is niet redelijk. De bovenstaande rechtsregels worden dan ook in de bestreden beslissing zonder meer geschonden.”

Verzoeker betoogt dat het ingediende medisch attest en het standaard medisch attest, dat sinds eind januari 2011 dient aangewend te worden, volledig gelijk zijn. Enkel de hoofding van het attest verschilt. De gevraagde gegevens betreffende het ziektebeeld van de aanvrager zijn in beide attesten geheel gelijk. Verweerder heeft aldus nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren. Hij heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest.

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

“Aangezien verzoeker als enig middel opwerpt: Schending van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur ; schending van het algemeen beginsel van de zorgvuldigheidsplicht: machtsmisbruik.” Ter ondersteuning van het enig middel houdt verzoeker voor dat het onredelijk is dat de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 ter Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard omwille van het feit dat verzoeker geen medisch attest heeft voorgelegd, zoals wettelijk voorzien in artikel 9 ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29.12.2010 houdende diverse bepalingen. Dienaangaande laat de verwerende partij gelden dat het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag, niettegenstaande artikel 9 ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet (zoals ingevoerd door artikel 187 van de Wet van 29.12.2010) voorziet:

“ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat; 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat; 3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in . 1, vierde lid;”

Verzoeker ontkent niet dat het medisch getuigschrift dat hij heeft voorgelegd niet voldoet aan de voorwaarde van het standaard medisch getuigschrift, zoals vereist door artikel 9 ter § 1 van de Vreemdelingenwet en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Hij beperkt zich de louter bewering dat het onredelijk is dat de verwerende partij verlangt dat

een medisch attest wordt gevoegd, zoals wettelijk voorzien in artikel 9 ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voldoet niet aan de wettelijke voorwaarden zodat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. Verzoeker is klaarblijkelijk op de hoogte van het feit dat vanaf 29.1.2011 een standaard medisch getuigschrift wettelijk voorzien in artikel 9 ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet verplicht is. Verzoeker geeft niet aan wat hem verhindert om een nieuwe aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9 ter Vreemdelingenwet in te dienen waarbij wel het vereiste medisch attest wordt gevoegd. Verzoeker heeft het enkel aan zichzelf te wijten dat het medisch attest niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden. Verzoekers enig middel kan niet worden aangenomen.”

2.3. Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid;

(...).”

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

De Raad stelt op deze basis vast dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een aanvraag om medische redenen een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

De hoofding van het door verzoeker ingediende medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

“MEDISCH ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)”

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.”

Artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag per aangetekend schrijven moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België moet bevatten. De aanvraag om medische redenen van 4 februari 2011 is per aangetekend schrijven verstuurd naar de *“Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties.”* De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift.

Bovendien stelt de Raad vast dat, met uitzondering van de hoofding van het ingediende medisch attest, dit inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest. Het ingediende attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medisch attest beantwoorden volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die erin bestaat het bestuur toe te laten kennis te nemen van voormelde gegevens, dit te meer nu in de memorie van toelichting het volgende wordt verduidelijkt met betrekking tot het medisch attest:

“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.” (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).”

Door te oordelen dat het in casu voorgelegde medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift is zoals vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en door louter op deze basis het verzoek onontvankelijk te verklaren zonder na te gaan of de gegevens die in het voorgelegde medisch attest verstrekt worden inhoudelijk overeenstemmen met de gegevens die dienen vermeld te zijn in het standaard medisch getuigschrift, gaat de verwerende partij volledig voorbij aan de bedoeling van de wetgever die erin bestaat de verwerende partij te voorzien van de noodzakelijke inlichtingen teneinde tot een beoordeling te kunnen komen van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER